Targeta roja a l’homofòbia en el futbol

written by Aitor Alzaga | 27 de February de 2026

El Dia Internacional contra l’Homofòbia en el Futbol existix per a fer front a una realitat persistent: **malgrat la popularitat mundial del futbol i de la seua capacitat per a unir a la gent, les persones LGBTIQ continuen patint discriminació dins d’este esport**. Servix com a recordatori que els estadis, els vestuaris i els camps han de ser espais segurs per a totes les persones: jugadors i jugadores, àrbitres, entrenadors i entrenadores, aficionats i aficionades. En assenyalar les pràctiques excloents i celebrar la diversitat, este dia crida la comunitat futbolística a defendre els valors de solidaritat, justícia i respecte que l’esport afirma representar.

L’experiència recent de l’àrbitre alemany Pascal Kaiser posa en relleu els perills que poden acompanyar la visibilitat. Kaiser, que va fer pública la seua bisexualitat i va demanar matrimoni a la seua parella durant un partit, va ser objecte de violents atacs en el seu domicili. Va ser agredit en dos ocasions després de rebre amenaces vinculades a la seua orientació sexual. Els atacs van causar commoció en la comunitat futbolística i van evidenciar fins a quin punt els prejuís arrelats poden anar més enllà de l’abús verbal i convertir-se en violència física. El cas de Kaiser no és un fet aïllat: reflectix la necessitat urgent de reforçar les mesures de protecció i

les respostes col·lectives dins i fora de l'esport. Des de l'inici de la temporada 2019-2020, **l'organització Kick It Out ha rebut 845 denúncies per homofòbia en el futbol**, la qual cosa la convertix en la segona forma de discriminació més denunciada, només per darrere del racisme.

Una ferramenta poderosa per a combatre la discriminació és la **intervenció de les persones espectadores**. Este enfocament anima als qui presencien conductes abusives (com ara càntics homòfobs o situacions d'assetjament) a posicionar-se, interrompre la conducta, denunciar-la o fer costat a la víctima. És una cosa que ha de treballar-se des del futbol base i des de la societat en general, començant en les primeres etapes de la vida. **La investigació mostra que, quan les persones que observen qüestionen activament comportaments discriminatoris, disminuïx la probabilitat que la situació vaja a més i es contribuïx a canviar les normes del grup**. En l'àmbit futbolístic, empoderar a aficionats i aficionades, companys i companyes d'equip i personal arbitral per a actuar pot transformar espectadors passius en agents actius a favor de la inclusió, reforçant el missatge que **el silenci permet el mal**.

En un estudi de gran escala realitzat fa més de deu anys es va identificar un canvi cultural i social en el món del futbol, que apuntava cap a una major inclusió, especialment quant a la sexualitat. Representen els recents atacs contra Pascal Kaiser una reacció contra eixe progrés? A primera vista, podria semblar que sí. No obstant això, el panorama ha canviat de manera significativa des que **Justin Fashanu es va convertir en 1990 en el primer futbolista professional en fer pública la seua homosexualitat**. Hem de continuar treballant perquè el futbol continue avançant per este camí inclusiu, de manera que algun dia puguem aconseguir **un esport lliure de violència**, en el qual cada jugador i jugadora puga viure la seua sexualitat amb plena

llibertat.

Imatge: Freepik

Este article va ser publicat per primera vegada en Daily 27 el 19 de febrer de 2026